

MŪSU LIETUVA

NR. 17 (1602) – SEMANÁRIO – 1979 M. GEGUŽĖ – MAIO 3 D. – 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 – 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

KUNIGAS IR ŽMONĖS

Popiežius Jonas Paulius II, Didžiojo Ketvirtadienio – Eucharistijos ir Kunigystės sakramento įsteigimo dienos – proga parašė kunigams ilgą, atvirą laišką. Tačiau ir pasauliečiams katalikams laiške iškeltos mintys įdomios ir kai kurie rūpesčiai labai svarbūs. Tos mintys padeda geriau suvokti kunigystės reikšmę ir skatina branginti kunigą ir pašaukimus į jį.

Visi tikintieji, krikštu padaryti panašūs į V. Kristų, yra gavę bendrąją kunigystės galią. "Viešpats Kristus, iš žmonių paimtasis kunigas padarė karalystę ir kunigus Dievui, savo Tėvui" (Apr. 1,6,5 9-10). Pakrikštytieji savo atgimimu ir Švent. Dvasios nužengimu yra pašvenčiami dvasine buveine ir šventa kunigija, kad visais krikščionio darbais būtų atnašaujamos dvasinės aukos...

Bendroji tikinčiųjų ir tarnaujančioji arba hierarchinė kunigystė skiriasi esme, ne vien laipsniu. Tačiau jos yra viena kitai skirtos ir abi savo būdu dalyvauja Kristaus kunigystėje. Hierarchinis kunigas savo turima šventąja galia formuoja ir valdo kunigiškąją tautą; atstovaudamas Kristaus asmeniu, jis paverčia dovanas eucharistine auka ir atnašauja ją visos bendruomenės vardu. O tikintieji savo karališka kunigyste drauge aukoja Eucharistiją ir tą kunigystę išreiškia sakramentų priėmimu, malda, padėka... (II Vatikano susirink. konstitucija - Bažnyčia, 10 nr.)

Taigi tik kunigas, atstovaudamas Kristui, paverčia duoną ir vyną eucharistine auka – V. Kristaus kūnu ir krauju ir taip sakramentaliniu, ženkliniu būdu akyvaizdžiai pristato kruvinąją Kristaus kryžiaus auką ir taip pritaiko Kristaus kančios nuopelnus vis naujų kartų žmonėms.

Ne tikinčiųjų bendruomenė pasirenka, o Kristus pašaukia žmones į kunigus. "Kunigai ir kunigystės sakramentas yra didelė V. Kristaus dovana tikinčiųjų bendruomenei, teikiama paties Kristaus iš savo kunigystės pilnatvės". (4 nr.)

Kunigo asmenybė ir tarnyba

Kunigas ypatingu būdu dalyvauja Kristaus-Gerojo Ganytojo tarnyboje. Jis rūpinasi ir kunigystės sakramentu yra padaręs net įsipareigojimą rūpintis artimo išganymu. Jis ne samdinys, bet gerasis ganytojas, guldąs net savo galvą už savąsias avis. Bet jis jaučia savo kunigiškame gyvenime ir tarnavime išsipildant anuos paslaptinius Kristaus žodžius: "Kas nori išgelbėti savo gyvybę, tas praras ją, o kas pražudo savo gyvybę dėl manęs ir Evangelijos, tas ją išgelbės".

"Daugiau nei kuris kitas pašaukimas kunigystę reikalauja ypatingo gyvenimo ir tarnybos integralumo, sujungimo. Tas integralumas labiausiai būdingas kunigo identitetui, tapatybei. Tuo išreiškiamas ir kunigo reikšmingumo ir prakilnumo didingumas bei buvimas visad pasiruošusiam, priėmus Šventosios Dvasios dovanas, perduoti kitiems meilės, ramybės, susitaikinimo vaisius, perteikti kitiems tikėjimo tikrumą, iš kurio plaukia žmogaus gyvenimo prasmės supratimas ir pajėgumas įvesti dorinę santvarką į asmens gyvenimą ir aplinkos tvarkymą". (4 nr.)

Kunigas yra tos tikrosios žmogaus prasmės mokytojas ir liudininkas bei Kristaus malonių išdalintojas, užvaizda. Kunigo asmenybė užtat tampa kitiems aiškus ženklas ir rodyklė. Tai yra jo pastoracinės tarnybos didybė ir pirmoji sąlyga. Tai įgalina jį kurti ir aukščiausią meną – vadovauti sieloms. Tikintieji, tarp kurių jis gyvena ir kuriems jis skirtas, džiaugiasi tuo ir pirmiausia to su teise laukia iš kunigo.

(Nukelta į 4 pusl.)

60 metų vedybinio gyvenimo sukaktį gegužės mėn. 4 d. minės VINCAS ir IEVA KUTKAI.

Pirmojo pasaulinio karo audra, traukiantis nuo vokiečių okupacijos, daug lietuvių, jų tarpe ir jubiliatų šeimas, nubloškė Rusijos gilumon, net ligi Tomsko miesto, kur buvo nemaža lietuvių kolonija. Suorganizuotam Tomsko lietuvių chorą įstojo Vincas Kutka ir Ieva Kiečiūtė. Čia susipažino, susidraugavo ir 1919 m. gegužės mėn. 4 d. sumainė žiedus, sukurdami lietuviškos šeimos židinį, kurį palaimino kun. dekanas Demikis.

Rusams karą pralaimėjus, kilus revoliucijai, Lietuvon grįžti kelias buvo ir tolimas ir sunkus, ypač buvo maisto didelis trūkumas.

Lietuva po karo irgi buvo karo audrų, gaisrų sunaikinta, derlingi laukai virtę dirvonais. Grįžusiems iš Rusijos, ypač bežemiams, įsikūrimas buvo sunkus. Todėl nenuostabu, kad plačiai išvystyta propaganda, kviečianti vykti į užjūrius, Pietų Amerikon, kur esą patogiau įsikurti ir lengviau uždirbti duonos kąsnį, pradėjo vilioti nemažą lietuvių. Ir jubilatai su penkiais mažais vaikais, 1927 m., išplaukė į saulės, karščio ir palmių tolimą kraštą, kur irgi reikėjo pergyventi visus imigranto įsikūrimo trūkumus ir sunkumus. Bet lietuvių nežinantis nuovargio darbštumas nugalėjo kliūtis. Po kurio laiko Kutkai įsikuria Vila Beloj, kaiminystėje tuo metu statomos lietuvių mokyklos, kad jaunoji karta turėtų progos išmokti lietuviškai. Anais laikais visi dalykai buvo dėstomi lietuvių kalba.

Nuo pat atvykimo Brazilijon jubilatai yra uolūs ir nuoširdūs lietuviškų ir katalikiškų darbų rėmėjai. Jų pastogėn ateina ne tik "M. L.", bet ir iš kitų kraštų lietuviška spauda. V. Kutka buvo vienas iš pirmųjų Liet. S-gos Brazilijoj narių, mokyklos tėvų komiteto ilgametis uolus veikėjas. Ieva Kutkienė – suorganizuotos V. Beloj mokytojos L. Majienės, Lietuvių Moterų Draugijos veikli valdybos narė ir keletą metų pirmininkė. Visą laiką yra Liet. Kat. Bendruomenės, Liet. Kat. Moterų Draugijos, Maldos Apaštalavimo, BLB narė. Lietuvos ir lietuvių reikalai buvo ir yra prie širdies. Jaunąją kartą paruošė gyvenimą, kurie kaip tie paukščiai, išskrido savais keliais. Dėlto nevisos dukrelės, dėl tolimų nuotolių, gyvenančios šiauriniame kontinente, galės 4 d. gegužės džiaugtis brangia šeimos švente.

Būkit laimingi sulaukę šio gražaus jubilėjaus.

Prel. Pijus Ragažinskas

MARIJOS MĖNUO

Prieš keletą metų popiežius Paulius VI kiekviena kvietė dvasiškai atsinaujinti ir "patikrinti savo solidarumą su Kristumi". Neapraseniai jis pasakė: "jeigu norime pasiekti šį dvasinio atsinaujinimo tikslą, turime pasitikėti palaimintosios Mergelės pagalba". Dėl to tradiciškai Marijai dedikuotas gegužės mėnuo turėtų būti ypatingiausiu būdu pašvestas jos garbei.

II Vatikano susirinkimo Tėvai mus užtikrino, kad malonės tvarkoje Marija tapo mūsų motina, kai ji sutiko fapiti Dievo Motina. Po kryžium ji dar karta mus pasisavino kaip savo vaikus kai Jėzus mus pavedė jos globai. Dabar danguje be atlydžio ji prašo ir išprašo mums nauju malonių iš savo Sūnaus.

Lietuvos Katalikų Bažnyčios KRONIKA

LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKOMS LEISTI SAJUNGA, priklausanti Amerikos Lietuvių Katalikų Federacijai

Greitu laiku išleidžia LKB Kronikos 1 tomą ispanų kalba ir LKB Kronikos 1 tomą anglų kalba Chicago Lojolos universiteto vardu. LKB Kronikos 5 tomas lietuvių kalba jau baigiamas redaguoti.

Kviečiame visus lietuvius savo aukomis paremti LKB Kronikos knygų leidimą, o dar neatsilyginusius už gautas knygas, prašome greičiau tai padaryti.

Paaukojusieji nors 5 dol. bus laikomi LKB Kronikoms Leisti Sąjungos metiniais nariais, 100 dol. – amžiniais nariais ir 1000 dol. – mecenatais. Už visus aukotojus kasdien yra laikomos šv. Mišios.

Aukotojams išduodami kvitai ir jų aukos yra atleidžiamos nuo federalinių mokesčių. Paaukojusieji ne mažiau kaip 100 dol. bus įrašomi leidžiamose knygose.

Aukas siųsti ir čekius rašyti šiuo vardu ir adresu: LKB Kronikoms Leisti Sąjunga, 6825 So. Talman Ave., Chicago ILL.60629.

LKB Kronikoms Leisti
Sąjungos Valdyba

Kauno kunigų seminarijoje

Rugpiūčio mėn. viduryje paaiškėjo, kad tarybinė valdžia leido mokytis Kauno Kunigų seminarijoje 20 klierikų. Į pirmąjį kursą priimti klierikai: Stanislovas Anužis, Gediminas Bulevičius, Pranas Čivilis, Kazimieras Daugla, Romualdas Dulskis, Algirdas Gavenauskas, Algis Genutis, Jonas Ivanauskas, Donatas Jasiulaitis, Remigijus Jonkus, Stanislovas Kazėnas, Algirdas Kildusis, Šimutis Marciukevičius, Petras Matukevič, Petras Purlys, Gvidas Pušinaitis, Vidas Saukaitis, Jonas Šutkevič, Virginijus Veilentas, Juozas Klimavičius.

Klierikas Juozas Klimavičius vieneriems metams atleistas iš Seminarijos atidirbti valdžiai už mokslą (turi kino mechaniko specialybę).

Iš II kurso visam laikui pasitraukė Vilniaus vyskupijos klierikas Rimša Dalgėda.

Jeigu mums rimtai rūpi dvasiškai atsinaujinti, turime sustiprinti savo pamaldumą į Kristaus Motina, ypač nuoširdžiu sekimu jos dorybėmis ir didesniu pasitikėjimu jos užtarimo galia.

Yra krikščionių, kurie bijo, kad pamaldumas į Dievo Motina, sumažins devotumą į Kristų. Prieš daugelį šimtmečių šv. Bernardas atsakė į šį priekaištą, rašydamas: "Kai tariame: "Marija", ji atsako: "Jėzus". Kai žvelgiame į Mariją, ji nukreipia mūsų žvilgsnį į savo Sūnų".

Jėzuitų Ordino Generolui
Tėvui Pedro Arrupe

Jau 400 metų kaip prie gintarinės Baltijos krantų – Lietuvos sostinėje Vilniuje – skaidriai šviečia ir dosniai žeria mokslo šviesą į žmonių širdis ir protus seniausia šiame krašte aukštoji mokykla – Vilniaus universitetas. Šitą mokslo židinį Lietuvai įkūrė Jėzuitų ordinas ir savo narių rūpesčiu, pasišventimu ir darbu ruošė Lietuvai mokslo darbininkus, dvasinės ir medžiaginės tautos kultūros kūrėjus.

Šio garbingo jubiliejaus proga (1579-1979) Lietuvos tikinčioji visuomenė, Jūsų asmenyje, dėkoja Jėzuitų ordinui už tą brangią dovaną mūsų Tėvynei, savo maldose prisimena žinomus ir nežinomus Jėzuitų ordino narius, kurie kada nors dirbo Vilniaus universitete, ir apgailestauja, kad šandien ši mokslo šventovė, kuri, pagal steigėjų mintį, turėjo pareigą pažinti tiesą, ją ginti ir skleisti – šiuo metu yra panaudojama tiesai klastoti, tiesai atmesti arba visiškai ją paneigti.

Koks pasityčiojimas iš steigėjų minties: mokykloje, isteigtoje Jėzuitų ordino, šandien neturi teisės mokytis nė vienas tikintis žmogus, neturi teisės ten įžengti nė vienas kunigas ar ordino narys iš Lietuvos ar iš užsienio.

Iš šios mokslo šventovės šandien skleidžiamas ateizmas, kuris niekada nebuvo mokslu ir nebus – jis visomis išgalėmis stengiasi paneigti, nusišėpti arba iškreipti visokios tiesos pirminį šaltinį amžinąjį Tiesą-Dieva.

Prašome prisiminti savo maldose ir mūsų kenčiančią Tėvynę Lietuvą.

Atleistas iš paskutinio kurso Vilniaus arkivyskupijos klierikas Algis Kazlauskas.

Šiais metais stojantieji į Seminariją, kaip ir anksčiau, buvo verbuojami dirbti KGB agentais.

Eilė klierikų – Kazimieras Meilus, Vladas Petraitis, Antanas Gylis ir kiti mokslo metų pradžioje buvo iškviesti tardymui į Kauno KGB skyrių. Tardymai sukosi apie kitą klieriką Petrą Blažuką, kuris šiuo metu civilinės valdžios išvartas iš Seminarijos.

CHICAGOS LOJOLOS UNIVERSITETO VICE-PREZIDENTO ĮVADINIS ŽODIS LKB KRONIKOS 1. TOMUI ANGLŲ KALBA

Jo Šventenybė Popiežius Pijus XII viena proga pasakė, kad Lietuva yra šiaurinis katalikybės frontas Europoje. Lietuva yra jauniausia katalikų bažnyčios duktė tame žemyne, apsikrikštijusi 13-14 šimt.

Lietuva yra maža, turinti kiek per 3 milijonus gyventojų. Bet ji yra sena ir turi ilgą ir įspūdingą istoriją. Buvo nepriklausoma nuo 13-tojo amžiaus. Pirmasis karalius Mindaugas buvo apkrikštytas 1251 m. ir karūnuotas 1253 m. Lietuvos sienos 14-15 amžiuje siekė nuo Baltijos iki Juodųjų jūrų. Tuo būdu Lietuva buvo viena iš didžiausių ir stipriausių valstybių Europoje su plačiais kultūriniais, politiniais ir prekybiniais ryšiais. Lietuvių kalba yra viena seniausių vartojamų kalbų pasaulyje, sukėlus susidomėjimo kalbininkų tarpe.

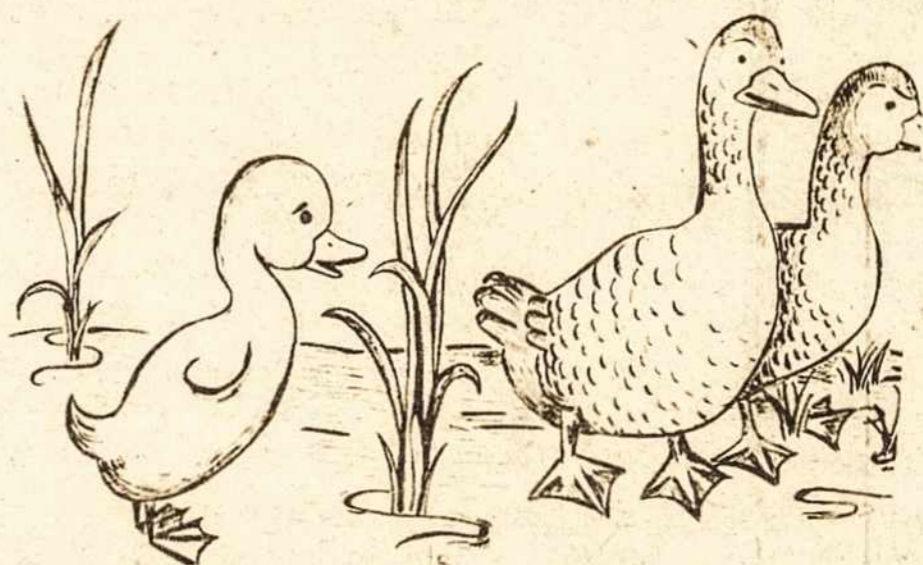
Lietuva, priešindamasi vokiečių veržimuisi į rytus ir slavų į vakarus, šimtmečiais mažėjo, tačiau kultūriškai pasiliko stipri. Jau nuo 1579 m. Lietuva turėjo universitetą įsteigtą Jėzuitų Ordino Vilniuje. Tai seniausias universitetas po Krokuvos universiteto rytų Europoje. Tuo tarpu pirmas universitetas Rusijoje buvo įsteigtas 200 metų vėliau, t.y. 1775 m. Šiais metais visi pasaulio lietuviai mini Vilniaus universiteto 400 metų įkūrimo sukaktį. Loyolos Universiteto jėzuitai Čikagoje džiaugiasi šiuo leidiniu galėdami prisidėti prie Vilniaus universiteto, mūsų broliškos mokslo institucijos, įkūrimo sukakties minėjimo.

Po 123 metų caro okupacijos, Lietuva atgavo savo nepriklausomybę ir, tapusi viena iš laisvų Europos šalių, sugebėjo kultūriškai ir ekonomiškai progresuoti. Sovietų Sąjunga 1940 m. okupavo Lietuvą, sulaužydama 1920 metų taikos sutartį ir 1926 metų nepuolimo paktą. Jau ketvirtą dešimtmetį Lietuva kenčia sovietų okupaciją, masinius išvežimus, Bažnyčios persekiojimą. Dėl meilės savo kraštui, ištikimybės religijai, lietuviai yra tremiami, dedami į kalėjimus, uždaromi koncentracijos stovyklose ir psichiatrinėse ligoninėse. Šitame katalikiškame krašte yra užgniaužtos religinės bendruomenės, katalikiška spauda uždrausta.

Rizikuodami savo laisvę ir gyvybę, pasišventę lietuviai leidžia pogrindyje „Lietuvių Katalikų Bažnyčios Kroniką“. Šis dokumentas atskleidžia žiaurias kančias pavergtos tautos. Džiaugiamės, turėdami čia Amerikoje Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikoms leisti Sąjungą. Sąjunga dabar mums teikia pirmų devynių kronikų vertimą. Loyolos Universiteto leidykla rekomenduoja šitą įspūdingą dokumentą angliškai kalbantiems.

Pasirašo Donald J. Hayes, S.J.
Vice President – University
Ministry
Loyola University of Chicago

SKLEISKIME TARP KITATAUČIŲ LKB KRONIKĄ IŠEJUSIĄ PORTUGALIŠKAI. PLATINAMA NEMOKAMAI. GALIMA GAUTI ABIEJOSE KLEBŪNIJOSE.

Visos antys kvarkia "kad jaunimo šventė bus"

MŪSŲ KALBA

IEŠKOMAS LITUANISTIKOS

PROFESORIUS

Nuo š. m. rugsėjo pradžios Illinois universitetui Chicago Circle reikia profesoriaus lietuvių kalbai ir literatūrai dėstyti. Kandidatai turi turėti Ph.D. iš kurios nors modernios kalbos arba lingvistikos ir būti pasiruošę dėstyti lietuvių kalbą ir literatūrą. Pridedant curriculum vitae (resume), rašyti adresu: Prof. Dr. Elmer B. Hadley, Dean of the College of Liberal Arts and Sciences, University of Illinois at Chicago Circle, P.O. Box 4348, Chicago, Ill. 60680.

Parašius, prašoma tai pranešti lituanistinėm studijom universitetuose remti komiteto sekretoriui Jonui Kavaliūnui, P.O. Box 438, Beverly Shores, Ind. 46301.

Lituanistikos kursai minėtame universitete buvo įvesti 1972 balandžio 20 JAV LB Švietimo Tarybos iniciatyva ir Lietuvių Fondo pagalba. Tai buvo daroma matant, kad čia yra sąlygos išsilaikyti lituanistikai ilgiau, negu bet kuriame kitame universitete už Lietuvos ribų, nes Chicagoje ir apylinkėse yra didžiausias lietuvių telkinys išsivijoj, o Illinois universitete Chicago Circle lietuvių studentų skaičius (per 300) yra didžiausias iš visų užsienio universitetų. Studentų skaičių didina ir ta aplinkybė, kad čia eiti aukštus mokslus kainuoja mažiau.

Švietimo Tarybai pasiūlius, lietuvių kalbos ir literatūros profesore buvo pakviesta dr. Janina Rėklaitienė, kuri nuo 1972 metų rudens iki šiol sėkmingai dėstė. Jai šią vasarą išvykstant

į Europą, reikia kito profesoriaus darbui tęsti.

Universitetas lituanistikos kursų įvedimą sutiko labai palankiai. Šis universitetas atpirko a.a. prof. A. Salio 2000 tomų lituanistinę biblioteką ir įsigijo dar kitų lituanistikai reikalingų knygų.

Lituanistikos šiame universitete įvedimui buvo palankūs ir dekanai, tiek tuometinis prof. D. Dean, tiek dabartinis prof. E. B. Hadley.

Kiti mum padės tik tada, kai patys savo reikalu rūpinsimės. Todėl 1978 gruodžio 3 Chicagoje buvo sudarytas komitetas lituanistinėm studijom universitetuose remti. Jis veikia prie JAV LB Švietimo Tarybos. Į komitetą įėjo Švietimo Tarybos atstovas kun. Juozas Vaišnys, SJ, prof. dr. Janina Rėklaitienė, prof. dr. Regina Kuliienė, Irena Balaišienė, grad. stud. Vida Musonytė, stud. Lionė Bradūnaitė ir lituanistikos kursų Illinois universiteto Chicago Circle iniciatoriai-steigėjai Leonas Raslavičius ir Jonas Kavaliūnas.

Komiteto pirmininku sutiko būti L. Raslavičius, 840 Wellington, Apt. 319, Elk Grove Village, Ill. 60007, izdininke — I. Balaišienė, sekretorium — J. Kavaliūnas ir kiti nariais. Komitetas palaiko ryšius su Chicago universitetais, kur dėstoma lietuvių kalba, su studentais ir lietuvių institucijomis.

Lituanistikai bet kuriame universitete išsilaikyti pirmiausia reikia, kad būtų kas dėsto ir kas studijuoja. Šiuo metu yra iškilęs kvalifikuoto dėstytojo reikalas. Svarbu, kad asmenys, galį tą vietą užimti, artimiausiu laiku kreiptųsi į dekaną prof. E.B. Hadley.

J. Kavaliūnas

APIE BRAZILIJOS LIETUVIŲ POETUS

„Mūsų Lietuvos“ 14-me numeryje pažymėjęs Brazilijos lietuvių kolonijos žinomus poetus per neapsižiūrėjimą nepaminėjau rašytoją ir poetą Petrą Babicką, dabar gyvenantį Rio de Janeiro mieste. Atsiprašydamas už neapsižiūrėjimą gerb. P. Babicką, labai pageidaučiau, kad ir jis atsiųstų „Mūsų Lietuvai“ vieną kitą savo eilėraščių. Ypač tokių, jei jų turi, sukurtų čia Brazilijoje.

Stasys Vancevičius

V. Gytis

PASKUTINĖ MALDA

Vysta, gelsta rausvos rožės
Laukdamas rasos rytinės,
Paslaptingas, žavus grožis
Audžia malda paskutine.

Taip pat vysta ir jaunystė
Pakirsta šalnom rytinėm...
Išginta į plačią gatvę
Pilka vėjams sutartinė.

Ak, kur ašaros, kur raudos?
Kur jaunatvė pražudyta?
— Ji laukuos su vėjais gaudos —
— Ji vėjams tik pagimdyta.

Ak, baisesis tu likime,
Jūs vylingosios svajonės.
Ar vien tam žmogus užgimes,
Ar tik tam sutverti žmonės?

GIMTINĖ

Toli už jūrų liko gimtinė,
Kurioj prabėgo jaunatvės dienos.
Dabar man liko ilgesio skausmas,
Svetimos žemės pilkosios sienos.

Sena bakūzė, žalias sodnelis
Ilgesi gimdo mano sieloje...
Ten juk tėvelis, sena motulė
Ir manęs ilgis nakties tyloje.

Sesiu daržely žaliosios rūtos
Gegužės saulėj rasomis žvilga.
Mano sodintas ažuolas jaunas
Skundžiasi vėjui ir manęs ilgis.

O aš atskirtas toli už jūrų
Ilgiuos tėvynės, lankų plačiuju.
Aplink, kur žvelgiu baugu ir niūru.
Pilki vaizdeliai kraštų svečiuju.

Tarp aukštų kalnų ir tamsių girių
Verkia ir liūdi manoji siela...
Akys man krypsta vis į tą pusę,
Kurioje liko šalis man miela.

Mylimas krašte, brangi gimtine,
Ar dar nors kartą tave išvysiu? ...
Ar lyg audros palaužtas medis
Svečioj padangėj liūdnai nuvysiu? ...

Mylimas krašte, brangi gimtine,
Kaip dar norėčiau tave aplankyti
Ir nors prieš mirtį, prieš savo galą
Tėviškės pievas, laukus pamatyti...

KNYGOS

TEVAS JONAS BRUŽIKAS, SJ

TÉVAS JONAS BRUŽIKAS, SJ

Kun. Bružiko gyvenimas aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką — misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr.30,00

MIKAS MAGONE

Šios įdomios knygos autorius yra mūsų visu gerai pažįstamas kun. Pranas Gavėnas. Visiems labai prieinama kalba autorius pasakoja jaunojo Miko gyvenimą ir nuotykius. Iš puslapio į puslapį skaitytojas susipažįsta su saležiečių darbu, jaunimo auklėjime sunkumais ir pasisekimais. Knyga tinka jaunimui, bet ir „senimas“ nesigailės ją perskaityti. Knyga priklauso saležiečių bibliotekos pedagoginės literatūros rinkiniui.

Kaina Cr.45,00

A VIOLAÇÃO DOS DIREITOS HUMANOS NA LITUÂNIA

Šiandien visi kraštai kalba apie žmogaus teises. O kas darosi Lietuvoje? Ar ten nepažeidžiamos žmogaus teisės? Todėl yra labai svarbu įsigyti šią knygą ir pažinti tikrąją dabartinės Lietuvos padėtį. Tai 124 puslapiai dokumentų, faktų ir įvykių. Ši knyga parašyta vietos kalba. Supažindinkime ir mūsų kaimynus ir draugus su mūsų tautos padėtimi.

Kaina Cr.50,00

CINQUENTENÁRIO—PENKIAS-DEŠIMTMEČIS

Tai Brazilijos lietuvių istorija. Ši knyga turi būti kiekvieno čia gyvenančio lietuvių namuose. Pažinkime, kokia mūsų praeitis, kaip lietuviai kūrėsi šiame krašte. Daug įdomių prisiminimų ir nepaprastai didelis skaičius nuotraukų. Kiekvienas lietuvis čia ras pažįstamą. Tai 208 puslapiai pilni įvairiausių faktų. Iliustracijų užrašai ir dalis straipsnių yra vietos kalboje.

Knyga tinka dovanai ir lietuvių draugams brazilams. Pasiųdokit dar atlikusiais egzemplioriais; jų daug nėra, greit baigsis, o sekanti laida dar neprašyta leisti.

Kaina Cr.60,00

Visi lietuviukai į lietuvių mokyklą!

KADA — Kas šeštadienį 15 val. pradėdant balandžio 21 d.

KUR — V. Zelinoj JAUNIMO NAMUOSE

Mokiniai bus suskirstyti į klases sulig kalbos pažinimu ir amžiumi.

KUNIGAS IR ŽMONES

Supasaulėjimas ir kunigas

Kartais kai kurie žmonės nori, kad kunigai būtų labai prisitaikę moderniems laikams, labiau "sušlandienėje". Kai kurie labai pritaria kunigų gyvenime pasirodantiems supasaulėjimo, sekuliarizacijos reiškiniams. Tačiau kunigui dėl jų suklypus, puolus, jie pirmieji apleidžia kunigą. Kunigams nėra reikalo siekti būtinai būti populiariais ir naudingais. Tokie kunigai, jiems patiems nėra pajuntant, tampa gudriųjų žmonių išnaudojami ir manipuluojami. Visai kitokie buvo žymieji kunigai, didieji pastoracinio darbo "artistai", kaip šventieji Vincentas Paulietis, Arso klebonas Jonas Vianey, Jonas Bosco, palaimintasis Maksimilionas Kolbe ir daugybė kitų.

Aiškiau kalbant, Dievo tautos žmonėms labiausiai "naudingi" yra tie kunigai, kurie sąmoningai gyvena pilna kunigystės prasme: kurie giliai tiki, drąsiai išpažįsta savo tikėjimą, karštai meldžiasi, moko su dideliu įsitikinimu, visiems tarnauja, nesavanaudiškai myli, gyvena Kalno pamokslo palaiminimų dvasia, yra artimi visiems, ypač labiausiai suvargusiems (6-7 nr.)

Didelė celibato reikšmė visiems

Kunigo celibatas turi didelę reikšmę tikinčiųjų bendruomenei – Bažnyčiai ir visiems žmonėms. Bažnyčia šimtmečiais jo laikėsi ir dabar laikosi. Niekada netrūko jai dėl to priekaištų ir kritikos. Tačiau kunigiška skaisčių yra "dvasios dovana" žmonijai. Ne kiekvienas ją gauna, bet tie, kurie yra pašaukti, kuriems duota išmanyti, kurie atsisako moterystės dėl dangaus karalystės (plg. Mat. 19,11)

Celibatu kunigas tampa "žmogus kitiems". Tačiau visai kitokiu būdu kaip vyras ir moteris, kurie moterystėje savąja dovana atsiduoda savo žmonai ar vyrui ir vaikams. Kunigas, atsisakydamas žemiškos tėvystės, siekia kitokios, dvasinės tėvystės ir net motinystės, prisimindamas Tautų apaštalo Pauliaus žodžius: "Aš tai rašau... įspėdamas, kaip mylimus savo vaikus. Nors turėtute tūkstančius auklėtojų Kristuje, bet neturite kelių tėvų, nes, skelbdamas Evangeliją, aš esu tapęs jūsų tėvu Kristuje Jėzuse... Gražu visada patirti taurų prisirišimą, kuriuos aš vėl su skausmu gimdau, kol mumyse išryškės Kristaus atvaizdas". (1 Kor. 4,15; Gal. 4,19).

Tie yra dvasios vaikai, tikintieji žmonės, Gerojo Ganytojo patiekiami kunigo rūpesčiams. Tokių yra daug daugiau, negu paprastai šeima jų turi. Tikrai didelis yra kunigo pastoracinis pašaukimas, net visuotinis, kaip moko II Vatikano susirinkimas: siekia apimti visą Bažnyčią, yra misionieriškas, nors paprastai tarnauja tik Dievo tautos daliai – savajai bendruomenei ar parapijai, kur kiekvienas asmuo laukia iš jo dėmesio, meilės, rūpinimosi juo.

Todėl kunigo širdis, norinti būti tarnyboje ir prieinama visiems, turi būti laisva. Taigi hierarkinė arba tarnaujanti kunigystė pagal Bažnyčios tradiciją yra skirta žmonėms arba bendrajai tikinčiųjų kunigystei.

Celibato sunkumų prasmė

Be abejo – kartais, kunigams, ypač kai kuriems, celibato arba kunigiškos skaisčių laikymasis nėra lengvas. Apie tas sunkenybes mūsų laikais yra per daug kalbama ir rašoma. Geriau būtų, jeigu labiau būtų už kunigus meldžiamasi ir jiems daugiau meilės parodoma.

Tačiau, kunigas pats laisvai ir ilgai apsigalvojęs apsisprendžia priimti Kristaus "Dovana-pašaukimą" dėl Bažnyčios labo ir tarnybos kitiems. Jam laikymasis savo žodžio yra ištikimybės pareiga, įrodymas vidurinio kunigiško subrendimo ir tuo pačiu nuolatinė išraiška meilės ir asmeniško kilnumo.

Kylančius sunkumus kunigas nugali karšta malda ir meile, nuolankumu ir atvirumu prieš Dievą ir savo sąžinę. Jis aiškiai žino, kad vyras ir moteris, įsipareigoję moterystei, turi panašių sunkumų vedusiųjų skaisčių. Jis turi gyvą sąmonę, kad vedusieji broliai ir seserys teisingai iš jo laukia pavyzdžio ir ištikimybės iki mirties savo pašaukimui liūdijimo.

Taigi ir šiuo būdu savo celibatu kunigas tarnauja "Kristaus kūno statymui", kuris yra tikinčiųjų bendruomenė. Tuo pačiu jis tarnauja ir kiekvieno krikščionio ištikimos, kilnios žmogiškos asmenybės išvystymui pagal Kristaus duotas dovanas saiką.

Paruošė P. Daugintis, S. J.

KULTŪRINĖJE VEIKLOJE

LIETUVIŲ KATALIKŲ MOKSLO AKADEMIJOS Čikagos židinio susirinkime Vincentas Liulevičius skaitė paskaitą "Išėjimas ir Vilniaus universitetas", nušviesdamas išėjimo pastangas šiai mokslo institucijai atgauti užsienyje. 1905 m. ši mintis buvo iškelta laisvamanių susirinkime, 1906 m. – katalikų kongrese. Galvota įsteigti specialią kolegiją JA Valstybėse. Katalikų Federacija 1913 m. suorganizavo Tautos Fondą katalikiškam mokslui remti. Didžioji lėšų dalis buvo skiriama Vilniaus universitetui. Kai jo atgavinima Vilniuje sukliudė lenkų okupacija, išėjimo dėmesys nukrypo į Kauno universitetą. Jam buvo perduotos kelios palikimų bibliotekos, rinkliavomis organizuojama finansinė parama.

KUN. PROF. PAULIUS RABIKAUSKAS, SJ, dėstantis istoriją gregoriniame universitete Romoje, iškilo kaip rimta mokslinė pajėga. Jis paruošė bei suredagavo didelės vertės veikalą "Relationes status diocesium in Magno Ducatu Lituaniae" du toms. Veikalą gerai įvertino ne tik lietuviai istorikai, bet ir kitataučiai. Pvz. kad ir recenzija žurnale "Archivum Historiae Pontificiae" 1978 m. 16 t. Šiame žurnale yra išspausdinta ir plati kun. P. Rabikausko, SJ, studija vokiečių kalba apie Vilniaus universiteto įsteigimą, būtent, "Die Gruendungsbulle der Univeristaet Vilnius". Ji apima 57 puslapius ir išleista atskiru atspaudu. Studijoje autorius gvildena universiteto steigimą, remdamasis dar netyrinėjais Vatikano archyvo dokumentais ir plačia literatūra įvairiomis kalbomis.

KANDIDATU SIŪLYMAS metinei velionies kompoz. B. Jonušo vardo \$1.000 lituanistikos stipendijai, apie kurią plačiau rašyta "TŽ" 13 nr. šioje skiltyje, pratęsiamas nuo š. m. gegužės 15 d. iki š. m. birželio 15 d.. Studentus, kurie šalia savo tiesioginės specialybės norėtų studijuoti ir lituanistiką bei gauti stipendiją, gali rekomenduoti laisvojo pasaulio organizacijos ir sambūriai Emilijai Jonušienei, 4006 S. 26th St., Omaha, Nebraska 68107, USA.

PLOKSTELIŲ BENDROVE "DEC-CA" išleido vokiečių klasiko Otto Nicolai (1810-49) operą "Linksmosios Windsorio kumutės". Šiame įrašė Annos Reich partiją įdainavo sol. Lilija Šukytė, lyrinis Bavarijos operos sopranas Muenchene.

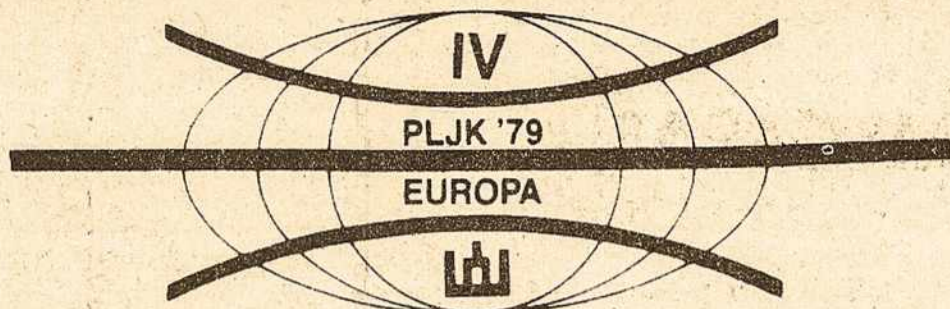
KULTŪRINIŲ SUBATVAKARIŲ sezonas Bostone buvo pradėtas spalio 21 d. kun. Stasio Ylos knygos "Lietuvių šeimos tradicijos" sutiktuviomis. Šią vertingą knygą neseniai išleido Amerikos Lietuvių Biblioteka Čikagoje. Bostoniškis su naujuoju leidiniu supažindino tautotyrininkas Antanas Mažiulis, džiaugdamasis svarių įnašu mūsų literatūron. Jis taip pat priminė dalyviams, kad kun. S. Yla jau yra parašęs ar suredagavęs apie 40 knygų. Visi pasigedo autoriaus, kuris dalyvavo tą pačią dieną įvykusiose šios knygos sutiktuviuose Čikagoje. Subatvakariams ir ši sezoną vadovauja inž. Edmundas Cibas.

JONO BILIŪNO, mūsų literatūros klasiko, šimtųjų gimtadieniu š. m. balandžio 11 d. rūpinasi specialiai sudaryta organizacinė komisija. Jos posėdyje nutarta jubilėjinis minėjimus surengti Vilniuje, Kaune ir Anykščiuose, kur taip pat įvyks tradicinė "Laimės žiburio" šventė. Naujais rodiniais bus papildytas memorialinis J. Biliūno muzėjus gimtuosiuose Niūronyse, atnaujintame name. Antrą J. Biliūno muzėjų turi įsirengusi jo vardo vidurinė mokykla Anykščiuose. Vladas Žukas savaitraštyje "Literatūra ir Menas" paskelbė rašinį "Išleiskim dokumentus apie Joną Biliūną". Jame atkreipiamas dėmesys į faktą, kad lig šiol nėra tokio išsamaus leidinio. Iš V. Žuko sužinome, kad buvo rasta J. Biliūno gimimo metrika, jo gimtadienį nukelianti į balandžio 17 d., taip pat ir jo tėvo bei motinos mirties metrikos. Aptikta J. Biliūno studijų Tartu universitete asmeninė byla su įstojimo dokumentais, medžiaga apie jo bute 1900 m. spalio 13 d. darytą kratą, apie pašalinimą iš universiteto 1901 m. kovo 5 d. Yra ir J. Biliūno studijų Šveicarijoje 1904-05 m. dokumentai. J. Biliūną liečiančių dokumentų taip pat yra Pensilvanijos universiteto bibliotekoje. J. Šaulio archyve. V. Žuko nuomone, dokumentų taip pat turėtų būti Liepojos gimnazijos archyve, nes J. Biliūnas ten dalyvavo pagrindinėje gimnazistų veikloje.

POETO VENANCIJAUS ALISO (a. a. prel. Aleksandro Armino) poezijos rinktinę Čikagoje spaudai ruošia "Draugo" kultūrinio priedo red. poetas Kazys Bradūnas. Platesnį įvadą parašys kartu su V. Ališu mokėsis rašytojas Antanas Vaičiulaitis Vašingtone. V. Ališas darbuosi ir kūrė Brazilijoje. Jo 70-tąsias gimimo metines Sao Paulo lietuviai prisiminė 1978 m. gruodžio 9 d. Prieš mirtį velionis ruošė spaudai savo poezijos rinkinį "Saulės Kalvarijos". Po mirties rasta ir daugiau eilėraščių rankraščiuose. Bent dalis jų bus įtraukta į rinkinį V. Ališo poezijos tomą. Spausdinimo išlaidas žada padengti V. Ališo gimnazijos laikų bendraklasiai bei kiti bičiuliai.

SIMFONINĖS MUZIKOS KONCERTUS jaunimui rengia Vilniaus filharmonija. Vilniečiai susipažįsta ne tik su kūriniais, bet ir kompozitorių biografijomis. Paskutiniame koncerte skambėjo W. A. Mozarto, M. Musorgskio, J. Juzeliūno, S. Prokofjevo, G. Gershvino ir R. Wagnerio kompozicijos. Simfoniniam filharmonijos orkestrui dirigavo jauniausias dirigentas Dalius Samėnas, baigęs N. Rimskio-Korsakovo konservatoriją Leningrade, dirbantis Vilniaus operos ir baleto teatre. Koncerte dalyvavo maskvietė pianistė N. Pankova, programą komentavo maskvietė muzikologė Z. Dozorceva.

PLOKSTELIŲ BENDROVE "DEC-CA" išleido vokiečių klasiko Otto Nicolai (1810-49) operą "Linksmosios Windsorio kumutės". Šiame įrašė Annos Reich partiją įdainavo sol. Lilija Šukytė, lyrinis Bavarijos operos sopranas Muenchene.

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV WELTKONGRESS DER LITAUISCHEN JUGEND
LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

Gerbiamasai Tautietai,

Šiu metų liepos mėn. 11 – 29 dienomis. Anglijoje ir Vokietijoje vyks Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresas.

I šį kongresą yra kviečiami laisvojo pasaulio lietuvių kilmės jaunimo atstovai ir svečiai.

Sitoks kongresas šiuo momentu yra labai reikšmingas įvykis pasaulio lietuvių jaunimo gyvenime. Jaunimo atstovai iš įvairių kraštų vyks rimtam darbui, tartis kokiomis priemonėmis sėkmingiau išlaikyti jaunime lietuvių kalbą, papročius, kultūrą, kaip talkinti Lietuvos laisvinimo fronte.

I šį kongresą vyks ir Brazilijos lietuvių jaunimo 6 ar 9 atstovai, paties jaunimo išrinkti, moką lietuvių kalbą. Tačiau kelionė ir dalyvavimas kongrese yra surištas su nemažomis išlaidomis, kurių pats jaunimas, daugumoj studijuojantis, negali padengti. Čia reikia lietuviškos visuomenės talkos, panašios kaip 1975 m. P. Amerikoje vykusiam jaunimo kongresui. I Finansų Komisijos atsišaukimą atsiliepi arti 80 geros valios lietuvių aukojusių po Cr. 1.000.00. Ir šiuo momentu, finansinė parama, sulig savo išgalium, yra būtina. Savo, nors ir kuklia parama sudarykim galimybe jaunimo atstovams vyksti kongresan.

Šia proga Brazilijos lietuviškoji visuomenė dar kartą tuo parodys tautini jautrumą, kuris bus irrašytas lietuvių išeivijos istorijon.

Dėkojame už atkreipimą dėmesio i šį Finansų Komisijos atsišaukimą.

FINANSŲ KOMISIJA

Prel. Pijus Ragaižinskas Jonas Tatarūnas Algirdas Sliesoraitis
Tel. 274.22.95 Tel. 63.73.44 Tel. 274.80.85

*Pastaba. Čekiai prašomi siusti paštu,
Caixa Postal 5.481
Finansų Komisijos narių vardu.*

Sandra Saldytė

TEMA: VIDURINĖS KARTOS PROBLEMA

PLB bei PLJS, jausdami didelį trūkumą vidurinės kartos, lietuviškoje veikloje ir norėdami išrišti šią problemą stato šią temą.

Tad pradėdant viršų minėtą temą, norėčiau paaiškinti, kas yra ir kaip veikia išeivijoje PLB-nė bei PLJS ir kokie jų tikslai.

Mes visi lietuviai išeivijoje sudarome BLB-nę, ji yra visų mūsų junginys ir rūpinasi visų kraštų lietuviška veikla bei Lietuvos laisvinimo darbu.

Daugelyje kraštų yra PLB-nės skyrių, kurie rūpinasi specifiniai, savo krašto reikalais.

Kad geriau įtraukt jaunimą i visuotinį lietuvių bendruomeninį darbą išeivijoje, buvo sukurta Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjunga. Dar pirmojo PLJK metu, jaunimas buvo pilnai PLB valdybos globojamas, bet po II PLJK-so, jau formaliai isisteigus PLJS-gos valdybai, jaunimo kongresų programos, atstovų rinkimai bei pasiruošimai ir didelė dalis techniškų darbų, buvo PLJS-os perimtu. Per tų metų veiklą, PLJS pastiprėjo, subrendo, smarkiau veikė, parodė savo savarankiškumą ir jau tiek daug nepriklauso nuo PLB-nės valdybos.

Dabar PLJS yra skaitoma, kaip PLB-nės skyrius, kuris rūpinasi jaunimo reikalais. Skaitomi kaipo jaunimas priklausantys prie Jaunimo Sąjungos; jaunuoliai nuo 16 iki 35 metų amžiaus. Kiekviename krašte kur yra lietuviško jaunimo, išikūrė to krašto Jaunimo Sąjunga.

PLJS-os statutuose yra nustatyta, kad "PLJS bendrauja ir bendradarbiauja su PLB-ne ir dirba jos remose".

Skematiškai, lietuviai yra paskirti pagal amžių:

– nuo 16 iki 35 metų – jaunimas

– virš 35 metų – vresnieji.

Po tų pirmųjų paaiškinimų, kyla mums klausymas: – **KAS YRA VIDURINĖ KARTA?**

Pagal Gabijos Juozapavičiūtės, PLJS pirmininkės pasisakymą, Pasaulio Lietuvių Dienų simpoziume, kuris įvyko Kanadoje 1978 m. liepos 3 d., tai yra "lietuvių grupė nuo 30 iki 40 metų amžiaus". Jie yra neveiklūs. Juos norėtu si pavadinti "naujakuriais".

Tai, **KODĖL JIE NEDALYVAUJA LIETUVIŠKOJE VEIKLOJE? KOKIOS JŲ PROBLEAMOS?**

Bandydama atsakyti i šią klausimą, pradėčiau atskirdama vedusius nuo nevedusiu. Kaip vadiname tą grupę "naujakuriais" tai nėra beprasmės. Jie tikrai yra „naujakuriai“, dėl to kad to amžiaus jaunimas vedasi ir pradeda sukurti savo šeimas. Tuo metu, tiems kurie ruošiasi vestis, arba tiems, kurie jau vedę, pradeda atsirasti daug naujų ir skirtingų problemų. Šalia tų problemų, turime dar pridėti, kad jie yra baigę mokslus ir pradėję dirbti.

Turiu priminti, kad tas, taip pat yra amžius kuriame žmogus labiau dirba ir būna labiau produktingas savo darbe. Ant jų pečių krenta atsakomybė ekonomiškai išlaikyti senuosius ir jaunuosius. Tai jie smarkiai dirba ir darbas jiems "užima" visą laiką. Nevedę, neturi šeimos auginimo problemų, bet vis dėl to, darbo problemų jie negali išvengti. Gal jie ir dalyvautų bet nėra jų amžiaus grupių tarp lietuvių, kurios turėtų tuos pačius interesus. Yra taip pat mišrių šeimų problemos.

Dar kiti turi mažus vaikus ir neturi kur juos palikti. Kartais moteris ar vyras nenori su vaikais pasilikti ir viens kito išleisti. Yra ir tokių, kurie gyvena toli nuo lietuvių kolonijos centrų. Taip pat yra tokių, kurie neranda "nieko idomaus" lietuvių veikloje, ir dar yra tokių, kurie pripranta prie šalies papročių ir paprastai nutautėja.

Daug kas nedalyvauja vien tik dėl to kad, nemoka lietuviškai kalbėti, ir turi gėdą tą viešai parodyti. Tas atsitinka kad vidurinio amžiaus karta dar maži būdami išsiblaškę su tėvais po visą pasaulį pokarinės emigracijos metu, o kita didelė dalis tos kartos jau gimę išeivijoje. Maži atvykę arba gimę išeivijoje ėjo i tos šalies mokyklas ir ten jau "įkvėpė" tos šalies dvasią. Galvoju, kad už tai labiausiai yra kalti tėvai, nes nepajėgė, apsileido arba gėdinos, išmokinti lietuvių kalbą. Už tai dabar, daugumas tos kartos negali pilnai suprasti arba diskutuoti lietuviškai. Dėl to ir vengia. Dar yra dalis kuri nesutinka su vyresniųjų idėjomis, kurios kartais būna per daug autoritetiškos ir taip pat negali prisiderinti prie jaunųjų, nes pastarieji dar "neprinokė".

KODĖL JIE YRA MUMS REIKALINGI ?

Reikia pripažinti kad toji karta yra mokyta, ekonomiškai pastovi, turi gyvenimo patyrimų bei pasaulėžiūros. Yra fiziškai patvarūs, galėtų pastiprinti jau esamas gretas bei vadovauti jaunesiems ir ateityje užimt vyresniųjų vietas kolonijai vadovauti, nes senieji pradeda mirti ar dėl amžiaus pasitraukia iš kolonijos veiklos.

Lietuvių kolonijai atsiranda žala tuo metu, kaip trūksta to amžiaus vadovu dėl jaunesniojo jaunimo. Jie būtų geresni vadovai, nes jie jau turėtų daug patyrimo. Be to, to amžiaus žmogus turi geresnę sugebėjimą perduoti savo mintis, negu jaunuolis kuris vadovauja grupėms būdamas to pačio amžiaus.

Viena grupė geriau veikia, jeigu žmogus 35 metų ją orientuoja, negu jaunuolis 16 metų. Tėvai taip pat daugiau pasitiki 35 metų žmogumi negu jaunuoliu.

Ta viska matydami kyla mums mintis: **KĄ DARYTI, KAD IŠSPRENDUS PROBLEMAS?**

Suprasdami viršų minėtas problemas pradėdame galvoti kaip mes jas išsprėsime. Aš asmeniškai manau kad žmogui dalyvauti, tai reikia jam rasti interesų grupėje. O kad rastų tuos interesus reiktų jiems suorganizuoti specialius susirinkimus. Kas būtų tie specialūs susirinkimai?

Pirma idėja tai būtų ugdyti arba įsteigti profesinias organizacijas. Kaip jau buvo minėta, to amžiaus karta, pasitraukia iš lietuvių veiklos, nes pradeda dirbti ir dėti daug rūpesčių darbe arba profesiniam gyvenime. Dėl to manau, kad jeigu būtų skiriama daugiau dėmesio tų organizacijų kūrimui, tada prie jų būtų galima pritraukti tąją kartą, nes jose dalyvauti būtų jų pagrindinis interesas.

Kita idėja būtų suorganizuoti vedusių porų būrelius. Tie būreliai diskutuotų problemas kurios atsiranda kiekvieno žmogaus kasdieniniame gyvenime: problemas su vaikais ir taip toliau. Šitos grupės egzistuoja Brazilijoje. Jos veikia prie parapijų ir čia mes vadiname "grupos de casais". Jie čia gražiai dirba. Manau kad tarp lietuvių galėtume taip pat sukurti tos rūšies būrelius.

Noriu priminti, kad mišrios šeimos nedalyvaudamos taip pat sudaro problemą. Būtų įdomu suorganizuoti grupes kurios galėtų naudoti ir gyvenamo krašto kalbą, kad tos šeimos bei dauguma tos kartos vaikų, galėtų susikalbėti.

Bandyt pritraukti tą kartą per jos vaikus. Tėvai sugrįžta i veiklą, jei maži vaikai prie jos prisideda. Jie pradeda vėl dalyvauti parengimuose, bent dėl savo vaikų pasirodymo programoj.

Reikia taip pat, mano nuomone, atkreipti daugiau dėmesio i mažų vaikų grupes, nes per juos galima i tą kartą prieiti. Po to reikia tiems tėvams parodyti kad jie irgi galėtų prisidėti prie veiklos vienokiu ar kitokiu būdu.

Dar reikia paminėti kad čia Brazilijoje tos kartos situacija atsiranda anksčiau. Nes čia jaunimas anksčiau vedasi ir anksčiau pradeda dirbti. Tai tas 35 (Nukelta i 6 psl.)

MOTERIS NAMIE IR VISUOMENĖJ

Moteris — tai horizontas, kuriame susitinka dangus ir žemė. Joje, kaip nė vienoje kitoje būtybėje, randa sau prieglaudą ir angelas ir velnias. Pati maloniausia ir pati kilniausia moteris turi savyje šiek tiek pragaro anglių ir nėra tokios menkos moters, kuri savyje neturėtų dangaus kertelės.

Toks yra moters asmenybės aptarimas. Ir moteris savo darbu profesijoje, savo veikla visuomenėje, savo kūryba įvairiose meno srityse kaskart vis labiau atsiskleidžia.

Seniau jauna moteris savo visą laiką turėjo skirti tik vyrui ir vaikams ir tokiu būdu skęsti vien namų ruošoje ir virtuvėje. Dabar moterys kaskart daugiau išeina į viešumą. Jos siekia aukštesnių mokslų, profesijos ir paskui darbo už šeimos ribų. Dabar jaunoms motinoms daug padeda gerai suorganizuoti vaikų darželiai, o namų darbus palengvina ir pagreitina įvairūs moderniški elektriniai įtaisai.

Šiaurės Amerikoje ekonomistai apskaičiuoja, kad po kelių metų dirbančių moterų skaičius vien U.S.A. bus 37 milijonai, o jų tarpe 4 milijonai dirbančių motinų. Žinoma, tai nėra lengva ištekli laiko tarnybai ir savo atžalyno auklėjimui. Bet gyvenimo pavyzdžiai rodo, kad tai yra įmanoma, nes, anot lietuviško priežodžio, prie gerų norų viskas galima.

Galima pasidžiaugti, kad ir lietuvių tarpe turime nemažai moterų profesionalių — gydytojų, dantisčių, advokačių, pedagogių, žurnalistų ir tt. Yra daug lietuvių moterų dirbančių visuomeninį darbą arba pasišventusiai besireiškiančių labdarybės srityje.

Linkėtina, kad ateityje moterys kaskart plačiau ir aktyviau reikštųsi lietuviško darbo bairuose — organizacijose ir įvairiuose tautiniuose sąjūdžiuose. O moterys juk yra didelė visuomenės dalis ir jėga.

J. D—lis

LIETUVIŠKA ŠEIMA IR VAIKAI

Kiekvienos lietuviškos šeimos, gyvenančios svetur, tautinė pareiga yra rūpintis savo vaikų liuanistiniu auklėjimu. Suprantama, kad tai nėra lengvas uždavinys.

Tačiau visur, kur tik gyvena didesnis skaičius lietuvių šeimų, joms į talką šioje srityje ateina liuanistinės mokyklos.

Sanpaulyje Vila Zelinoje tokia mokykla taip pat veikia. Mokiniai yra suskirstyti į keturias grupes — pagal amžių ir pagal lietuvių kalbos mokėjimą. Veikia šeštadieniais po pietų.

Ar jūsų šeima jau nusiuntė savo vaikus į lietuvių kalbos pamokas?

Mokytis niekad nėra vėlu! Jūsų vaikai bus vėliau dėkingi Jums, jei pasirūpinsit jų liuanistiniu auklėjimu.

ŠYPSOKIS

Prakalba ir 3 dorybės. Prakalbos pradžioje plojimai išreiškia tikėjimą; vidury — viltį, o pabaigoje plojama iš artimo meilės.

Pasikalbėjimas šeimoje. Ginčo metu, įkaitęs nuo žmonos kaltinimų, vyras pagaliau išdrįsta pasakyti:

— Tu esi tikra idiotė.

— Žinoma, tos, kurios atsisakė už tavęs tekėti, nebuvo idiotės. Tik aš, tikra idiotė, išgelbėjau tave, kad neliktum senberniu — atsi-
kirto žmona.

(tęsinys iš praeito „M.P.“ numerio).

Paskutiniu metu chemijos mokslų specialistai rekomenduoja kambariuose ir verandose auginamas gėles maitinti sekančiu skiediniu; kuris vadinasi „vitalizante floral reval“ ir yra pardavinėjamas 10 mg. ampulėse (žalios spalvos).

Kaip tą skiedinį reikia vartoti?

Šis skiedinys tinka beveik visoms namų gėlėms maitinti.

Atskiesti vieno maišelio turinį su vandeniu vieno litro butelyje ir gerai išmaišyti.

Tuo skiediniu išpurkšti gėlių lapus kas 15 dienų. Atlikusį skystimą palikti butelyje sekančiam kartui. Jis nieko nepasikeičia, nesugenda. Svarbu tik nelaikyti saulėje.

Visuomet reikia apsižiūrėti, kad būtų vienas litras vandens, o ne mažiau. Butelį išplauti, kad neliktų jame kokių priemaišų. Taip pat išplauti ir purkštuką.

Jeigu nesinori ar nėra kur laikyti po purškimo likutį, jį galima išpilti ant gėlių šaknų. Svarbu tiktai maitinti šiuo skysčiu n e d a ž n i a u, kaip kas 15 dienų. Kitomis dienomis prižiūrėti normaliai vandeniui.

Už savaitės laiko pradeda matytis rezultatai. Ypatingai gerai veikia šis skystimas paparčiams (samambaia).

Šis skiedinys turi visas reikalingas druskas ir mineralus gėlėms. Jo pilnai užtenka.

Kai kurioms jautresnėms gėlėms jis gali būti per stiprus. Tuo atveju tinka atskiesti į 1,5 ar į 2 litrus vandens.

Neužmiršti laistyti gėles tik anksti rytą arba pavakaryje, kai saulė jau labai žemai. Niekomet nelaistyti gėlių tuo skiediniu karščio metu.

Kadangi parduotose maišeliuose yra parduodama daug įvairių produktų, kaip muilas, plaukams skystas muilas ir kita, produktą saugoti nuo vaikų.

Botanicus

IŠ MOTERŲ VEIKIMO VILA ZELINOJ

Lietuviškų Mergučių dažymo kursu, kurį organizavo L.K. Moterų D-jos valdyba kovo mėn. 30 d., pasinaudojo virš 20 asmenų (nuo 6 m. iki 60 m. amžiaus). Kursą nuoširdžiai pravedė p. Vera Skurkevičienė ir stud. Sofija Žūtautaitė. Už tai joms priklauso nuoširdus lietuviškas ačiū.

„Linksma Popietė“, įvykusi balandžio mėn. 1 d. patiko visiems, kurie į ją atsilankė. Buvo gera nuotaikinga vienos valandos meninė programa ir paskui skanūs valgiai užkandinėje. Valgius paruošė L. K. Moterų D-jos narės. Daugelis svečių išsiskiriant linkėjo moterims suorganizuoti dažniau panašių popiečių.

Rankdarbių kursai mergaitėms ir moterims pradėjo veikti balandžio 28 d. 9 — 12 val. Vila Zelinoje — Jaunimo Namuose.

Kursuose bus galima išmokyti austi lietuviškas juostas; išsisiuvinti tautiniams rūbams bliuskutes, prijuostas, karūnas; megzti virbalais ir kabliuku, dažyti ant medžiagos ir kt. Numatoma, kad kursai veiks ir vidury savaitės — atsižvelgiant į tai, kada daugumai kursančių bus patogesnis laikas.

Kursais rūpinasi L.K. Moterų Draugijos Valdyba.

Mergaitės ir moterys! Nepraleiskite šios retos progos pagražinti savo namus ir rūbus įvairiais rankdarbiais; kas tik galite, registruokitės į kursus!

Danutė

Sandra Saldytė: VIDURINĖS KARTOS PROBLEMA

metų amžius krenta ant 30 metų arba net 25 metų, kada to amžiaus jaunimas jau retėja veikloje.

Todėl ir tą kartą, turi atkreipti dėmesį L.B. ir J.S., kad rastume būdą įtraukti į veiklą tą reikalingą kartą.

Reikia taip pat rūpintis apie dabartinio jaunimo prisidėjimo prie lietuviškos veiklos ateityje.

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

MIRUSIOS SODYBOS

Atidavęs grūdus, arklius iškinkęs, pastatau juos prie vežimo, kuriame dar buvo šiek tiek avižinių šiaudų Susirūpinęs, kad niekas neįtarytų, naskubu į savo pastogę, pasiimu dviratį ir išvažiuoju kita miestelio puse į Eitučius pranešti sugautosios moterėlės giminėms. Po to grįžtu namo. Ryte verkiančių tarpe buvo ir jie miestelyje prie vagonų, bet ten nieko neprileido. Netrukus ir visus vagonus, prikabinę garvežį nustūmė Vilniaus link. Iš viso aštuonis gyvulinius vagonus.

Miestelyje tuo tarpu jau buvo suvežta, susverta ir supilta į sandėlius visi grūdai. Suvarytieji gyvuliai, niekieno neprižiūrimi, paskiriuose uždaruose baubė nesavais balsais, ypač avys, sakytum, žmogaus balsu šaukė.

Šalia mano šeimininkės namų, kieme perbliukusios karvės, nemelžtos, su ištinusiais tešmenimis, raudonom pasrūvusiom akim, savo plačiom nosim apuostydavo kiekvieną einantį takeliu į pirkia. Šeimininkei net pačiai veidas perkrypo iš skausmo.

– Ak, – sakė ji, – gailiuosi jų, kaip savo gyvulio. Kodėl jie nieko neatsiunčia, kad jas pamelžtų?

– Motin, dabar jie žmones melžia, – sakau jai, o ji, galva linguodama, kone prie ašarų.

– Darže prie šventoriaus yra su nutrauktom uodegom, – sako ji, – galvijai, ir tie, ne taip lengvai pasiduoda maskoliumi. –

Paskui praeidamas, žvilgtterėjau į gyvulius, kurie, kaip kokie pakeleivingi, buvo sugulę ant išdžiūvusios žolės. Aš mėginau įžvelgti tas karves be uodegų. Mane šitai labai paveikė; kaimė gimęs ir užaugęs, prie gyvulių pripratęs, tiesiog susidraugavęs, galėjau ir šitų vargšų. Bijojau užėti į vidų ir pakelti jas, kad paskui kas nepaklaustų ko čia vaikštinėju.

Bet, grįždamas namo, tiesiog susigėdau.

– Atrodo, karvė su nutraukta uodega mane labiau sujaudino, negu iš namų nakties metu išplėsti jų savininkai, – pagalvojau ir greitinau žingsnį namo. Bet atsiminiau, seni žmonės pasakojo, jog didelių nelaimių metų, per gaisrą, marą, visuomet užkliūvi už kokio smulkaus dalyko, ir tas labiausiai pritrenkia, nes vistiek viso didumo žmogus negali iškart apimti.

Staiga man labai parūpo mano namiškiai. Kažin, kaip jiems tenai einasi? Ar ir iš mūsų kaimo "nubuožintuosius" išvežė? Ką išvežė? Kas atsitiko su jų grūdais, su gyvuliais? Ir čia vėl prieš akis stojasi karvė su nutraukta uodega.

Nesugalvoju jokios priežasties, kaip galėčiau išvykti. Reikia gauti kokį raštelį, kitaip pakeliui gali būti sunkumų. Čia jau pat gegužės pirmoji. Tur būt, ir vėl siųs brigadas į kaimus valstybinės paskolos užrašinėti. Tokiu laiku sunku pranykti iš vietos. Bet vis man norisi namo, kaip dėdienė, dėdė? Kaip jiems tenai?

Pagaliau jau turiu priežastį. Nueinu ir sakau:

– Nežinau, kas atsitiko su mano akimis. Jaučiu, lyg smėlio būtų priberta. Vargsta labai. Norėčiau gauti raštelį nuvykti į Telšius pas gydytoją.

– Gerai, – sako valsčiaus gydytoja, ir išrašo komandiruotę.

Dar nebuvau išvykęs, kai jau milicininkas buvo atėjęs pranešti, kad ateičiau į valsčių. Miegojau savo kambaryje. Šeimininkė jam pasakė, kad manęs nėra, išėjęs į miestelį, bet vos jam uždarius duris ir sako:

– Milicininkas ieško. Sako, kad susirinkimas.

– Jeigu susirinkimas, – galvoju, – neišvengsiu bėdos, tai reikia eiti. Atsikeliu ir einu. Taip ir yra, ruošia brigadas valstybinei paskolai. Netrukus jos pasipils po kaimus valdžiai pinigų medžioti. Jos turės gražiuoju aiškinti, kad žmonės padėtų "savo valstybei", kad savanoriškai rašytųsi.

Pasiklausau. Dėsto valsčiaus agitatorius. Išbūnu iki galo, o grįžęs į savo kambarį pradedu ruoštis kelionei.

Šeimininkei pasakau, kad vykstu į Telšius pas akių gydytoją, o pats patraukiau pas savus.

MŪSŲ ŽINIOS

DIDELĖ GARBĖ MŪSŲ VYSKUPIJAI

Abidvi lietuviškos parapijos, Vila Zelina ir Mooca, bažnytiniai priklauso prie S. Paulo pirmosios Rytų zonos vyskupijos, kurios vyskupas yra jezuitas Dom Luciano Pedro Mendes de Almeida, turįs rezidenciją prie Belém bažnyčios. Šio mėn. 23 d., beveik visų Brazilijos vyskupų suvažiavime, Itaici miestelyje, prie Campinas, Dom Luciano buvo išrinktas Brazilijos vyskupų CNBB Konferencijos generaliniu sekretorium. Iš 243 balsuotojų, pačiam pirmam balsavime, jis gavo 219 balsų.

LITUANIKA

P. Jonas Jodelis išgyveno dvi savaites Lituanoje ir to pasėkoje buvo išlieti bazė su visais įtvirtinimais vandens dėžei.

P.P. Vinkšnaičių vasarnamis jau baigtas.

Pereiros Sakavičiaus namui jau iškasti pamatai.

Naujas Artezianinis šulinys jau turi 20 gylio. Kaip jau buvo rašyta šis šulinys sodybai nieko nekainuos.

Visa eilė tautiečių savo sklypuose sodina medžių, gėles ir kit.

Prie svečių namo žemės jau išlygintos. Dabartiniu metu rengiamos ežės gėlės sodyti. Kai tik bus prijungtas vanduo bus rengiama išvyka – Namų šventinimas.

Dėdė Juozas nupirko keletą karvių, kurios jau ganosi sodyboje. Dažniausiai sodybos svečiai yra broliai Galeckai iš Vila Pompeia, jie atvyksta į sodybą kas savaitgalį.

Generalinis sekretorius yra tas, kuris praktiškai valdo visą vyskupų Konferenciją, užtat mūsų rajono vyskupas, kuris ir toliau ryžtasi dirbti jam skirtoje vyskupijoje, įgijo dabar labai didelės reikšmės ir gali labai daug mums padėti. Antravertus, nuo pat jo vyskupavimo pradžios, jau esame patyrę nepaprastą jo draugiškumą ir tevišką širdį link mūsų, užtat tikimės, kad ir toliau jis bus mums prielankus. Tuo tarpu džiaugiamės jo išrinkimu, linkime jam stiprios sveikatos, sėkmės ir Dievo palaimos, laikydami sau už didelę garbę tokiam ganytojui priklausyti.

EILES MIRUSIAI MOTINAI

Sveika Marija, aš meldžiu.
Ir taip man skauda širdi.
Mamyte, mama, aš šaukiu.
Bet tu manęs negirdi.

Taip neseniai Tu čia buvai,
Tartum nepastebejau.
Bet kai tu toli išvykai,
Be tavęs būti negalėjau.

Ah! Kad tu būtum su manim
Kaip man būtų gera.
Sėdėčiau kartu su tavim
Padėčiau galvą ant Tavo kelio.

Nušluostytum ašaras manas,
Būčiau tada laiminga.
Užmirščiau visas skriaudas.
Kas turi mamą, tas turtingas.

N.M.

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ LIETUVOS" REDAKTORIAUS PASIKALBĖJIMAS SU SVEČIU IŠ ČIKAGOS, V. KULIEŠIUM

Klausimas:— Kaip Jums atrodo gyvenimas Brazilijoje, ypač palyginus su Amerika?

Atsakymas:— Kasdieninis ekonominis pragyvenimas Brazilijoje palyginus su Amerika, labai skiriasi maitinimosi, būtu nuomos, sklypų ir namų kainos atžvilgiu. Tas nesiderina su tarnautojų algomis, darbininkų uždarbiais ir pensininkų gaunamoms pensijoms. Čia virš suminėtu dalykų kainos prašoksta net Amerikos kainas. Statybų ir kitų darbų tempas irgi yra lėtesnis ir žymiai mažesnis atlyginimas darbininkams.

Klausimas:— Kaip vertinate lietuvių nuveiktus darbus Brazilijoje?

Atsakymas:— Šitas klausimas man jau keletą kartų buvo girdėtas. Jis man yra prie širdies. Atsakysiu bendrai. Perskaičiau jūsų "Penkiasdešimtmetį". Surašyti ten yra mūsų pionierių praminti vingiuoti ir dumblyti takeliai, kur su lietuvišku sumanumu ir darbštumu tapo sukurtos gausios gėrybės. PIRMOSIOS lietuvių kartos sukurtos lietuviškos parapijos, pastatytos gražios bažnyčios, salės, mokyklos ir kultūriniai namai mane, kaip statybininką, labai džiugina.

Labai džiaugiuosi jūsų parapijiniais ir kultūriniais vadovais, jų pasiektais laimėjimais, išmokslintais vaikais. Džiaugiuosi ir dabar jaunimui tęsiamomis lituanistinėmis pamokomis ir švietimu tėvų kalbai ir kraštui pažinti. Džiaugiuosi dar iš tėvynės atsineštu pamaldumo kraičiu. Jūs bažnyčiose, taip sutartinai ir gražiai lietuviškas, įprastas apeigas įstengiate išlaikyti.

Klausimas:— Ką manote apie Brazilijos lietuvių tautinį, kultūrinį gyvenimą?

Atsakymas:— Brazilijoje tautinio ir kultūrinio darbo vagą teigiamai vertinu. Tik pasigendu, iš jaunimo pusės senesnei kartai talkininkų. Prie kultūrinių darbų, skaitau pirmoje eilėje spaudos darbą, dabar ypač Tėvų Saleziečių tęsiamą. "MŪSŲ LIETUVA" MUS LANKO. Prie kultūrinių ryšių dar skaitau jūsų telefoninį susisiekimą ir automobilius. Būtų dar geriau turėti lietuviškas radijo valandėles.

Klausimas:— Ką galvojate apie mūsų jaunimą?

Atsakymas:— Labai mažai teko su jaunimu asmeniškai susipažinti. Juos mačiau scenoje parengimuose, tautiniuose šokiuose, dainose. Ypač mažųjų pasirodymais labai žavėjau. Kaip poezijos mėgėjas, jos pasigedau per 16 Vasario minėjimą. Kvieskite iš Amerikos ar iš kitur jaunimui lavinti gerų vadovų — mokytojų.

Klausimas:— Ką mums patartute ir linkėtute iškeliaudamas?

Atsakymas:— Mano nuoširdus prašymas ir linkėjimai spaudai, Bendruomenei, organizacijom, Parapijom, ir paskiriems lietuviams mano broliams:— 1) Būkime mes geriausi žmonės svetimtaučių tarpe. 2) Neturėkime neapykantos, nei paniekos biednesniem. 3) Nebūkime gobšūs. 4) Maža mūsų tauta, lietuvis lietuviui paduokime ranką ir parodykime savo lietuvišką širdį vieni kitiems. 5) Teisingumas ir gerumas pasaulyje nyksta ir nemadoje. Pradėkime nuo savo širdies. Išraukime kelmus, šaknis ir visas piktžoles ir lietuviškoji bendruomenė pasidarys švari, šventa ir laiminga. To aš Jums visiems nuoširdžiai linkiu.

Prisiminsiu šią mano viešnagę Jūsų šiltoje, draugiškoje ir vaišingoje San Paulio padangėje. Čikagoje — spaudoje, per lietuviškas radijo valandėles ir Čikagos L. Televiziją Jus pagarsinsiu.

Prašau mane ir mano Onutę, kada nors aplankyti Čikagoje. Iki kito karto jei Dievas duos.

VINCAS KULIEŠIUS

Čikagos lietuvių visuomenėje plačiai žinomas statybininkas ir lietuviško veikimo rėmėjas. Vincas gerai pažįstamas S. Paulo lietuvių kolonijoj: vedė sanpaulietę Onutę Joteikaite. Su ja kas antri metai lanko gimines ir S. Paulyje praleidžia po kelis mėnesius.

Su dideliu dėmesiu seka mūsų kultūrinį gyvenimą ir dosniai remia "MŪSŲ LIETUVA".

ANASTAZIEČIŲ PUPURI

Nors aš ten nebuvau ir
aš nieko nemačiau,
bet vieną aš žinau,
kad viskas praėjo labai gražiai.

Mes esame labai patenkinti —
Zelinos ir apylinkės lietuviai,
kad Anastaziečiams pavyko
"Pupų balius" laimingai.

Jie valgė skaniąsias pupas,
užgerdami baltakės po gurksni
o troškuliui nuraminti — jie išsirinko
alaus putojančias stiklines.

Ne, nesidžiaug, Anastazieti,
kad pupų balių
Jūs praleidot sėkmingai,
nes neilgai tai truks...

Nuo Mokos pusės
jau pučia vėjas žiaurus:
jis viską gali padaryti
ir likusias pupas išsklaidyti.

Bet tu tautieti laikykis,
kol Dievas tave laiko;
Ir lauk tos dienos,
kai pergalės šūkiu mes vėl šauksim
"Valio Anastaziečiai lietuviai".

Antanas iš I V G

JAUNIMO

SVETIMIE.

1979

*Į Žemę piktas vakaras atėjo
Toks baisiai svetimas ir neramus
Už lango blaškosi klajoklis vejas
Ir lyg plėšikas beldžias į namus.*

(Is vaidinimo)

Kviečiame visus lietuvius dalyvauti jaunimo šventės meninėje programoje, gegužės mėnesio 20 dieną 15 val., Seselių Pranciškiečių salėje.

Bus suvaidinta trijų veiksmy vaidinimas "ILGESIO PASAKA" (vaidinimas jau buvo pastatytas du kartu Urugvajuje ir vieną kartą Argentinoje).

→ Kartu bus ir Motinų pagerbimas.

→ Be artistų programoje dalyvaus "VOLUNGĖS" choras ir "RŪTELĖS" šokėjai.

MŪSŲ MİRUSIEJI

"Ir vėl paviliojo kapai"

Mirė Antanas Jušinskas

Sunku bus apsiprasti, kad sekmadieniais šventoriuje, prieš lietuviškas pamaldas, nesutiksime daugiau ilgamečio, uolaus, švelnaus būdo, Liet. Kat. Bendruomenės choristo Antano JUŠINSKO.

Balandžio m. 23 d. 9 val. Vila Zelinos šventovės varpai pranešė liūdną gaudą: vėl vieną auką, Antaną Jušinską, 50 metų amžiaus, paviliojo kapai.

Balandžio 24 d., 8 val., po atlaikytų prel. P. Ragašinsko gedulingų mišių, kurių metu giedojo velionies draugai choristai, buvo išlydėtas, arti Taboão da Serra, į Taikos kapines.

Giliam liūdesy paliko žmoną Julę, dukreles Teresę ir Vilmą, žentus, sesutę Olgą, brolius Vin-

"ILGESIO PASAKOS" VEIKĖJAI

(Kaip jau žinome Ilgesio pasaką turėsime progos pamatyti Jau-nimo Šventės proga.)

Karalius – P. Aleksas Vinkšnaitis, agr. ir prekybininkas.

Karalaitė – Maristela Žūtautaitė, moksl. Mokosi Colégio São Miguel Arcanjo, paskutiniuose metuose ir lanko "Cursinho".

Karalaitis – Flavijus Bacevičius, moksl. Mokosi "Escola Técnica Lauro Gomes" S. Bernardo.

Ministeris – Robertas Saldys, stud. Mokosi Inžineriją Mauá. Ina – Sandra Saldytė, stud. Mokosi odontologiją, Sto. Amaro Universitete.

Pasiuntinys – Douglas Saldys, moksleivis. Mokosi "Colégio Regina Mundi" paskutiniuose metuose.

Skaitytoja – mokytoja Angela Joteikaitė.

Vaikai (kalbantys choras) – Mil-da, Nida, Audra, Regina, Aleksas Remenčiai, Stasiukas Žūtautas, Andrius Valavičius, Ana Paula ir Audris Tatarūnai.

Dainos – Volungės Choras, vadovaujamas Kristinos Valavičiūtės.

Tautiniai šokiai "Rūtelės" parengti Greičiaus.

Igrojimas – p. Adv. Vinco Tūbelio.

Šviesos – Stud. Oswaldo Galinsko.

Sufleris – ponia Aldona Žūtautienė.

Režisierius – Dédé Juozas.

Nepraleiskite progos pamatyti.

ca ir Juozą ir kitus gimines.

Velionis Antanas buvo didelis dainos ir giesmės mėgėjas, turėjęs švelnų tenorą. Jau pradžios mokykloj būdamas dalyvavo seselės Marcelinos jaunučių chore. Ūgtelėjęs atėjo į Liet. Kat. Bendruomenės chorą, kuriame dalyvavo ligi mirties. Į repeticijas ar bažnyčion neatvykdavo tik labai svarbių priežasčių sutrukdytas.

Vedęs, kaip dažnai atsitinka, nepaliko choro. Po kurio laiko chore dalyvavo visa šeima: tėvai ir dvi dukrelės.

Ilsėkis ramybėje. Tavęs ilgėsimės ir minėsime.

Prel. Pijus Ragažinskas

Septintos dienos Mišios bus trečiadienį gegužės 2 d. V. Zelinoj 19,00 val.

Balandžio 25 d. staigiai mirė a.a. **MARIJA BOČIŪTĖ GREIČIUVIENĖ**, nesulaukusi 48 metų.

Velionė buvo gimusi Brazilijoj ir gyveno Rua Natal 278, Agua Rasoje.

Nuliūdime paliko motiną Aleksandrą Bočiuvienę, vyrą Bolesą ir tris dukras: Elzbietą, Mariją Rožą ir Klaudiją Reginą.

Buvo pašarvota N. S. de Lourdes laidotuvių koplyčioje. Didelis būrys giminių ir bičiulių ją palaidėjo į Quarta Parada kapines amžinam poilsiui.

Septintos dienos Mišios bus N. S. de Lourdes bažnyčioje penktadienį, gegužės 4 d. 19,30 val.

Balandžio 29 d. mirė V. Barcelonoj (São Caetano do Sul) mirė a.a. **ALEKSANDRAS SIZIKERSKIS**.

Kilimu iš Vilkijos, Brazilijon atvyko 1929 m. ir ilgiausia gyvenimo S. Caetane. Paliko liūdinčią žmoną Suzaną ir sūnus Juozą ir Albertą su šeimom.

Palaidotas Getzemani kapinėse.

Lietuviškai kalbanti
Vyrų - moterų - vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

**HOMENS - SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 - V. Sta.
Maria (skersgatvis ties nr
2214, Av. Deputado Emílio
Carlos - B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6
(paskutinė stotis onibus
Vila Santista Bairro do
Limão)

Tel 265.7590

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

Pranešame PQ. DAS NAÇÕES, UTINGA ir Apylinkių lietuviams, kad gegužės 6 d., 10,30 val., bus laikomos Mišios ir pravestos ypatingos maldos už persekiojamą Lietuvą. Tai progai prašoma kuo daugiau tikinčiųjų atsilankyti Seselių Pranciškiečių koplyčioje, Rua Argentina, 423.

KVIETIMAS

Gegužės 6 d., Sekmadienį, 11 valandą, Vila Zelinos bažnyčioje, bus Šv. Mišios už Šv. Juozapo Vyrų Brolijos mirusius narius 38 metų laikotarpyje. Šv. Mišiose bus Jie išvardinti. Kviečiame mielus tautiečius ir mirusiųjų gimines dalyvauti.

Iš anksto dėkojame
Šv. Juozapo Vyrų Brolija

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata

Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua-Barão de Iguape, 212 - 4° and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

**DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOS**

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4° and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

BOM RETIRO

MOTINOS DIENOS proga, sekmadienį, gegužės 13 d., 10,30 val. Colégio S. Inês, Rua Três Rios, bus atmintos visos motinos ir močiūtės.

Ypatingas prisiminimas, tačiau, eis labai nusipelnusiai tos apylinkės lietuviams a.a. ONAI KRIUKIENEI, jos mirties metinėse. Jos dukra Ona K. Bohutienė ir šeima užprašė Šv. Mišias ir kviečia gimines ir visus bičiulius pamaldose dalyvauti.

Kun. Petras M. Urbaitis

Stepas Narušis, išėjęs iš Šv. Eleonos ligoninės (kurioj iš karto net 7 bičiulių tautiečių buvo applančytas...), dabar sveiksta savo namuose (Rua do Oratório, 1818).

Kas negali savo pažįstamų ligonių aplankyti – ar namuose ar ligoninėje, – tas teprisimena juos nors savo broliškoje maldoje.

Kas atsitiko šiandien jam, tas gali atsitikti rytoj man.

–KPU–

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAI

yra

**DEIMANTINIŲ SUTUOKTUVIŲ JUBILIATAI
VINCAS IR IEVA KUTKAI.**

Jiems didi padėka, mielas prisiminimas ir nuoširdžiausi linkėjimai.

ML Redakcija ir Administracija

ATOSTOGOS LITUANIKOJE

Liepos mėnesį pradės veikti svečių namas ir priims svečius su pilnu išlaikymu. Svečių namo valgykla galės pasinaudoti ir tie, kurie atvažiuos į sodybą tik sekmdieniais.

Norintieji užtikrinti sau vietą, prašomi užsisakyti iš anksto. Dėl informacijų kreiptis Telef: 215.3135 D. Angelica, arba 63-5975 - Dédé Juozas.

ISVYKA Į LITUANIKĄ

Gegužės 27 dieną bus Svečių namo pašventinimas, pamaldos ir „churrasco“.

ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS VALDYBOS POSĖDIS

Įvyko balandžio 26 dieną. Buvo nutarta prisidėti 20.000,00 kruzeirų prie sodybos vandens įvedimo. Be to nutarta nupirkti reikiamus baldus ir indus ir paruošti svečių namą žiemos atostogų naudojimui.

Gegužės mėnesio 27 dieną bus svečių namo pašventinimas. Sekančiam posėdyje bus svarstoma jaunimo namų reforma.

MOTINOS DIENA MINĖSIME

Sajungos - Aliança Lituana Brasileira

Salėje

GEGUŽĖS MĖN. 13 DIENA – SEKMADIENI – 13 VALANDA

Rua Lituânia, 67 - Moóca

PROGRAMOJE: PIETŪS, MUZIKA, DAINOS, LOTERIJA

MOTINOS BUS APDOVANOTOS ROŽĖMIS

MOINHO VELHO

Lietuviškos mėnesinės pamaldos pradės gegužės 20 dieną, bus 12 val. (ne 11 val.), tuoj po „Jaunimo Mišių“. Žinute, prašoma kaip nors perduoti tiems, kurie M.L. neskaito.

ML Administracija, autorizavusi p. Antaniną Gudavičienę, V. Želinos klebonijos sekretorę ir p. Kazimierą Rimkevičių, Šv. Juozapo Vyrų Brolijos sekretorių, rinkti ML prenumeratas ir išrašyti kvitus, dabar autorizuoja tajai talkai dar vieną malonų skaitytoją, p. Petrą ŠIMONĮ.

MIŠIOS UŽ MOTINAS

Šv. Kazimiero parapijos Maldos Apaštalavimo moterys organizuoja sudėtines Šv. Mišias už MOTINAS. Jos bus laikomos Šv. Kazimiero koplyčioje, sekmadienį, 13 gegužės, 8 val. ryto.

CASA VERDE

Mišios už gyvas ir mirusias motinas bus sekmadienį gegužės 6 d. 16,15 val. Visus prašome užrašyti motinų vardus ir įteikti prieš mišias.

SEMANÁRIO

NOSSA LITUÂNIA

**MŪSŲ
LIETUVA**

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietu Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr.

Atskiro numerio LAIDA: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukšty'n pagal dydį ir dažnumą.

Čekius, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti "Stanislao Šileika" vardu.

Straipsnius ir korespondenciją Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra. Nepanaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėju nuomone. Už skelbimu kalba ir turi Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadieni.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai išteikti neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.